

NOTA DE PREMSA

La pèrdua d'un ésser estimat pot accentuar el deteriorament cognitiu en persones d'edat avançada

- *El dol perllongat, aquell que dura més de sis mesos i afecta emocionalment la persona que el pateix, també afecta la seva capacitat cognitiva*
- *La memòria, l'atenció i la velocitat de processament, les funcions executives, la fluïdesa a la parla i l'habilitat visual i espacial són les capacitats que es poden veure més afectades per aquesta situació*
- *Els investigadors apunten que cal tenir en compte la possibilitat d'un dol perllongat en aquest grup de població a l'hora de fer-ne una avaluació geriàtrica integral*

Barcelona, 7 d'agost de 2026 – Perdre un ésser estimat sempre suposa un cop per a la persona que sobreviu, però, a més, en el cas de les persones d'edat avançada també pot **afectar la seva capacitat cognitiva**. Un recent estudi de l'Hospital del Mar i de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), publicat a la *Revista Colombiana de Psiquiatria*, revela que en casos de **dol perllongat** es pot produir o agreujar el deteriorament cognitiu de qui el pateix. El treball ha revisat l'evidència científica publicada fins ara sobre aquesta qüestió, analitzant dades d'onze treballs publicats a revistes científiques.

El dol perllongat, que es pot considerar una situació patològica, és una reacció intensa que persisteix en el temps i que **s'estén durant més de sis mesos** després de la pèrdua de l'ésser estimat. Es considera una situació relativament habitual. Així, es calcula que **entre el 7 i el 10% de les persones de més de 60 anys patiran un dol complicat**. Els seus símptomes són, entre altres, enyorança intensa, preocupacions persistents, pensaments i records de la persona morta, dificultat per acceptar la pèrdua i seguir endavant, així com la pèrdua de sentit vital. Segons el nou treball, en el grup de població estudiat aquesta situació pot anar més enllà dels factors emocionals i afectar també la seva cognició.

Les dades analitzades indiquen que aquest tipus de dol és un factor de risc en l'aparició del deteriorament cognitiu o en la seva accentuació en cas que ja fos present. **“El dol perllongat constitueix un factor de risc independent per al deteriorament cognitiu, diferenciable d'altres factors de risc”**, explica Laura Maldonado-Liñán, investigadora del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la UAB i primera autora del treball. Les afectacions més habituals són a la memòria immediata, a l'atenció i a la velocitat de processament, a les funcions executives, a la fluïdesa verbal i a l'habilitat visual i espacial. També inclouen dificultats específiques en tasques que requereixen presa de decisions emocionals. Aquestes conseqüències poden accentuar-se més o menys en funció de la intensitat del dol perllongat i de les característiques de la persona, com és el cas de la presència d'altres factors de risc previs, malalties amb afectació a la cognició o psicopatològiques.

“Més enllà del factor emocional de la pèrdua, el dol patològic també té una afectació cognitiva”, apunta el Dr. Josep Deví, autor principal de l'estudi, neuropsicòleg i psicòleg clínic adjunt de l'Institut de Salut Mental de l'Hospital del Mar. **“En funció de la intensitat i del tipus de persona, així com de la presència de possibles malalties que ja comportin afectació cognitiva o trastorns psicopatològics previs, es poden agreujar o fer que aquest dol**

patològic tingui repercussions no només emocionals sinó també a l'àmbit cognitiu", afegeix.

Detectar el dol perllongat a la valoració geriàtrica integral (VGI)

Els autors de l'estudi també apunten a la necessitat de detectar i intervenir el dol perllongat o patològic a les valoracions geriàtriques integrals dels pacients, per prevenir-ne les conseqüències cognitives. ***"Cal fer-ne un seguiment i, dins aquest seguiment, un tractament psiquiàtric i psicològic, farmacològic, si cal, per ajudar a la persona afectada a fer una elaboració adequada del dol i superar-lo"***, explica el Dr. Deví. En aquest sentit, també apunta que si s'actua d'aquesta manera i desapareix el trastorn per dol perllongat o remet en un percentatge elevat en la seva simptomatologia i no hi ha més patologia neurològica o cognitiva associada, ***"és d'esperar que les conseqüències del dol perllongat, les emocionals i les cognitives, puguin ser reversibles, puguin remetre"***. Tot i que l'estudi s'ha centrat en persones de més de 60 anys, s'ha de recordar que el dol perllongat també pot afectar a edats més primerenques.

Article de referència

Maldonado-Liñán L, Deví-Bastida J, Carballido-López E, Gil-Navarro S, López-Villegas MD, Castillo-Vásquez C, Dorantes-Romandía R, Villegas-Yáñez MJ. Duelo prolongado y deterioro cognitivo: una revisión sistemática sobre la influencia patológica de la pérdida de un ser querido sobre la cognición de adultos mayores. Rev Colomb Psiquiatr. 2026 (Available online 10 July 2026). <https://doi.org/10.1016/j.rcp.2026.02.002>

Més informació

Departament de Comunicació de l'Hospital del Mar. Tel. 932483537.
dcollantes@hospitaldelmar.cat / comunicacio@hospitaldelmar.cat